

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/41/2017
Identifikačné číslo spisu: 6613010766
Dátum vydania rozhodnutia: 20.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6613010766.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinenej Y. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. júla 2017 v Bratislave dovolanie obvinenej Y. Y. podané prostredníctvom jej obhajcu Mgr. Jozefa Mochnackého proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2014, sp. zn. 2To/62/2014 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Y. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 8. apríla 2014, sp. zn. 22T/218/2013, uznal obvinenú Y. Y. vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to ju okresný súd podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenej výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ju zároveň zaviazal nahradiť poškodenému - Lesy SR š. p., odštepny závod Kriváň, 962 04 Kriváň škodu vo výške 645,78 €.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená Y. Y. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. júna 2014, sp. zn. 2To/62/2014, rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dňa 28. apríla 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvinenej Y. Y. podané prostredníctvom jej obhajcu Mgr. Jozefa Mochnackého so sídlom T. G. Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec.

V podanom dovolaní obvinená uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentovala, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by svojim konaním naplnila zákonné znaky žalovaného trestného činu. Celá krádež dreva je vykonštruovaná, išlo o pomstu zo strany Y. F. a Š. R. za to, že si dovolila upozorniť na nezákonný výrub dreva. Poukázala na podozrivé okolnosti podania trestného oznámenia a podrobne tiež zhodnotila svedecké výpovede svedkov Y. F., Š. R., N. S., R. L., Y. F., N. H., A. H., Z. H., Y. Q., aby napokon s poukazom na § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. dospela k záveru, že tieto sú rozporuplné a súdy ich vyhodnotili výhradne v jej neprospech.

Na podklade uvedeného obvinená dovolací súd požiadala, aby postupoval podľa § 382a Tr. por. a v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že bol porušený zákon, zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu „a ak vo veci nerozhodne sám, prikázal vec krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie“.

K podanému dovolaniu sa dňa 17. mája 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že obvinená analyzuje skutkový stav, keď poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov. Uviedol, že dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, keďže ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť alebo zmeniť len odvolací súd. Doplnil ale, že konajúce súdy vykonali vo veci všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto správne vyhodnotili jednotlivo i v súhrne.

S poukazom na tieto skutočnosti mal prokurátor za to, že dôvody dovolania nie sú dané a toto je treba podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K predmetnému vyjadreniu prokurátora sa 23. júna 2016 vyjadrila obvinená v tom zmysle, že nenavrhovala doplniť dokazovanie, ale spochybnila právne posúdenie už zistených skutkových okolností. Keďže dospela k záveru, že súdy vyhodnotili svedecké výpovede v jej neprospech, rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení skutku a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 10. júla 2017.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvinenej Y. Y. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, a síce, že rozhodnutie súdu malo byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, v rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ

tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinená - napriek svojmu vyjadreniu, v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.